

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väidab, et kodakondsuse nõue notari kutsealale pääsemiseks on diskrimineeriv ja piirab ebaproportsionaalselt asutamisvabadust. Seetõttu on Läti Vabariik rikkunud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 49 tulenevaid kohustusi.

Komisjon väidab, et Läti Vabariigi õigusnormides notarile antud ülesanded ei ole oma laadilt seotud avaliku võimu teostamisega ja et sellest tulenevalt ei ole kodakondsuse nõue notari kutsealale pääsemiseks põhjendatav Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 51 ette nähtud erandiga.

SKW Stahl-Metallurgie Holding AG, SKW Stahl-Metallurgie GmbH 2. aprillil 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 23. jaanuari 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-384/09: SKW Stahl-Metallurgie Holding AG, SKW Stahl-Metallurgie GmbH versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-154/14 P)

(2014/C 159/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellandid: SKW Stahl-Metallurgie Holding AG, SKW Stahl-Metallurgie GmbH (esindajad: advokaadid Dr. A. Birnstiel ja Dr. S. Janka)

Teised menetlusosalised: Gigaset AG, Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad:

1. täielikult tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, millega jäeti rahuldamata apellantide nõuded, ja täielikult rahuldada apellantide esimeses kohtuastmes esitatud nõuded;
2. teise võimalusena osaliselt tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
3. kolmanda võimalusena vähendada omal äranägemisel trahvisummasid, mis määrati hagejatele Euroopa Komisjoni 22. juuli 2009. aasta otsuse artikli 2 punktides f ja g;
4. neljanda võimalusena tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja saata asi tagasi Üldkohtusse;
5. seoses nõuetega 1.-4. mõista kohtukulud välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid esitavad sisuliselt neli väidet:

1. Üldkohtu otsuses on rikutud õigusnorme ja otsus tuleb tühistada, kuna selles on jäetud tähelepanuta, et trahvide määramise menetluses rikkus vastustaja apellantide olulisi menetlusõigusi, nagu õigus olla ära kuulatud. Vastustaja hinnanguga nõustumise tõttu rikkus Üldkohus ka proportsionaalsuse põhimõtet ja tõendite enneaegse hindamise keeldu.
2. Lisaks jättis Üldkohus tähelepanuta, et vastustaja kohaldas oma otsuses ja vastutavatest isikutest koosnevatele erinevatele rühmadele määratud trahvidega valesti ETL artiklit 101 ning rikkus ETL artikli 296 kohast põhjendamiskohustust, mille tulemusel tegi Üldkohus otsuse, milles on majandusüksuse kontseptsiooni kasutamisel ja seadusest tuleneva põhjendamiskohustuse ulatuse osas rikutud õigusnormi.
3. Peale selle rikkus Üldkohus sanktsioonide selguse ning karistuste ja sanktsioonide individuaalsuse põhimõtet, kuna ta jättis jõusse vastustaja otsuse.

4. Lõpuks märgivad apellandid, et Üldkohus leidis vastuolus õigusnormidega, et apellantide täiendavad argumentid on uued ja seetõttu vastuvõetamatud, kuigi apellandid olid oma hagiavalduses vastavad väited juba esitanud.

**Pesqueras Riveirenses SL jt 4. aprillil 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda)
7. veebruari 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-180/13: Pesqueras Riveirenses jt versus nõukogu**

(Kohtuasi C-164/14 P)

(2014/C 159/28)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellandid: Pesqueras Riveirenses, SL; Pesquera Campo de Marte, SL; Pesquera Anpajo, SL; Arrastreros del Barbanza, SA, Martínez Pardavilla e Hijos, SL; Lijo Pesca, SL; Frigoríficos Hermanos Vidal, SA; Pesquera Boteira, SL; Francisco Mariño Mos y Otros, CB; Juan Antonio Pérez Vidal y Hermano, CB; Marina Nalda, SL; Portillo y Otros, SL; Vidiña Pesca, SL; Pesca Hermo, SL; Pescados Oubiña Perez, SL; Manuel Pena Graña; Campo Eder, SL; Pesquera Laga, SL; Pesquera Jalisco, SL; Pesquera Jopitos, SL; y Pesca-Julimar, SL (esindaja: advokaat J. Tojeiro Sierto)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul tühistada Üldkohtu määrus, millega tunnistati vastuvõetamatuks tühistamishagi, mille hagejad esitasid nõukogu 21. jaanuari 2013. aasta määruse (EL) nr 40/2013⁽¹⁾ peale, ning teha selle hagi vastuvõetamatuse küsimuses uus otsus.

Väited ja peamised argumentid

Apellandid on otseselt puudutatud – ELTL artikli 263 rikkumine

ELTL artikli 263 neljas lõik sätestab, et „iga füüsiline või juriidiline isik võib [...] esitada hagi [...] üldkohaldatava akti vastu, mis puudutab teda otseselt ja ei sisalda rakendusmeetmeid”. Otsene puutumus ja rakendusmeetmete puudumine on kaks eri tingimust ning riigi hindamisruum, mis on vaidlustatud akti otsese puutumuse kindlaksmääramiseks määrava tähtsusega küsimus, ei oma aga tähtsust selle kindlakstegemisel, kas siseriiklik akt on olemuselt „rakendusmeede” ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses.

Apellandid leiavad, et põhjaputassuu püügile spetsialiseerinud kalandusettevõtjatena puudutab määrus, millega määratakse kindlaks selle liigi püük ja piiratakse seda, neid otseselt. EL kehtestab põhjaputassuu varude majandamise korra igal aastal TAC-de abil (lubatud kogupüük); apellandid leiavad, et see lubatud kogupüük on kindlaks määratud ebaõigesti, kuna see ei võta arvesse viimaseid teaduslikke soovitusi. Tulenevalt sellest, et põhjaputassuud majandatakse ühe varuna, mitte kahe eri varuna, on lubatud kogupüük väiksem sellest, mis tuleks apellantidele eraldada juhul, kui varusid majandataks põhja- ja lõunaosas eraldi. Pärast TAC kehtestamist ei saa liikmesriigid sekkuda kalapüügivõimaluste eraldamise ning nende eraldamiseks kasutatavaid üksikasjalike eeskirju ei saa muuta, kuna jaotamine toimub alati EL poolt algselt kindlaks määratud TAC alusel. Seega on liidu kohtutele hagi esitamine apellantide ainus valik või alternatiiv, näitamaks, et nad ei nõustu lubatud kogupüügiga ja selle kindlaksmääramise viisi või kalavarude majandamisega.

⁽¹⁾ Nõukogu 21. jaanuari 2013. aasta määrus (EL) nr 40/2013, millega määratakse 2013. aastaks kindlaks kalapüügivõimalused ELi vetes ning ELi laevade kalapüügivõimalused teatavates väljaspool ELi asuvates vetes teatavate selliste kalavarude ja kalavarurühmade püügiks, mis kuuluvad rahvusvaheliste läbirääkimiste või kokkulepete reguleerimisalasse (ELT L 23, lk 54).